



แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง
อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ มาตรา ๖๙/๑ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๑๘ ได้กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่น กรณีเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง จึงจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและงบประมาณจากเงินสะสม ในส่วนที่เกี่ยวข้อง และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ และสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

- ด้านกายภาพ
- ด้านการเมือง/การปกครอง
- ประชากร
- สภาพสังคม
- ระบบบริการพื้นฐาน
- ระบบเศรษฐกิจ
- ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
- ทรัพยากรธรรมชาติ
- อื่นๆ (ถ้ามีระบุ)

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค
- ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน
- บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผลสรุปผล

- การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
- การติดตามและประเมินโครงการ
- สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
- ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๖๗๐)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

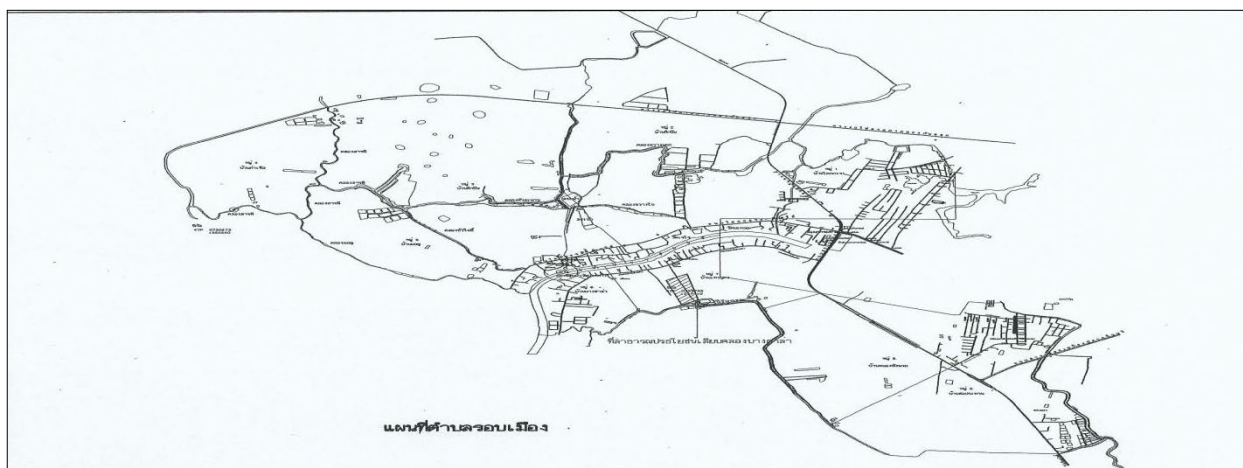
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านโคกกะจะ โดยอยู่ห่างจากอำเภอเมืองปราจีนบุรี ไปทางทิศเหนือประมาณ ๓ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕.๒๗๕ ตารางกิโลเมตร หรือจำนวน ๙,๕๔๖.๘๗ ไร่ และมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลไม้เค็ด
ทิศใต้	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางเดชะ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเทศบาลเมืองปราจีนบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลท่างาม และองค์การบริหารส่วนตำบลดงพระราม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์



๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง เป็นที่ราบลุ่มขนานไปตามแม่น้ำ เหมาะแก่การเพาะปลูก ได้แก่ ที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง ซึ่งมีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล ๕ เมตร และที่ราบลุ่มแม่น้ำปราจีนบุรี

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ประกอบกับลมฝ่ายใต้ที่พัดปกคลุมภาคตะวันออก รวมทั้งหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อนปกคลุมลักษณะดังกล่าว ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม ส่วนฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม และฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีลักษณะของดินเป็นดินเหนียว เหมาะแก่การเพาะปลูก และการเกษตร

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

มีเขตการปกครองจำนวน ๙ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ ๑ บ้านโคกกะจะ	หมู่ ๕ บ้านมอญ
หมู่ ๒ บ้านตึกปิ่น	หมู่ ๖ บ้านบางตาล่า
หมู่ ๓ บ้านตึกปิ่น	หมู่ ๗ บ้านบำหรุ
หมู่ ๔ บ้านท่าเรือ	หมู่ ๘ บ้านหนองพังพวย หมู่ ๙ บ้านชลประทาน

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ เขต และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๙ เขต รายละเอียดดังนี้

๑ การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เขตที่ ๑

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน	จำนวน ๔,๖๔๑ คน
-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน	จำนวน ๓,๑๒๐ คน

๒ การเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

เขตที่ ๑

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน	จำนวน ๑,๖๙๐ คน
-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน	จำนวน ๑,๐๔๕ คน

เขตที่ ๒

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน	จำนวน ๒๔๓ คน
-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน	จำนวน ๒๐๑ คน

เขตที่ ๓

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน	จำนวน ๒๗๗ คน
-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน	จำนวน ๒๔๐ คน

เขตที่ ๔

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน	จำนวน ๘๔ คน
-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน	จำนวน ๗๗ คน

เขตที่ ๕

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน	จำนวน ๑๕๕ คน
-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน	จำนวน ๑๐๔ คน

เขตที่ ๖

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน	จำนวน ๓๖๓ คน
-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน	จำนวน ๒๘๙ คน

เขตที่ ๗

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน	จำนวน ๓๐๖ คน
-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน	จำนวน ๒๐๔ คน

เขตที่ ๘

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน	จำนวน ๙๙๘ คน
-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน	จำนวน ๕๙๙ คน

เขตที่ ๙

-จำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนน จำนวน ๕๑๕ คน

-จำนวนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน จำนวน ๓๕๔ คน

ที่มา : ระบบข้อมูลผู้บริหารท้องถิ่น อปท. ele

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๖,๔๑๘ คน แยกเป็นชาย ๓,๐๑๓ คน หญิง ๓,๔๐๕ คน

จำนวนครัวเรือน ๒,๔๓๐ ครัวเรือน

ตำบลรอบเมือง		ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ ๑	บ้านคลองโคกกะจะ	๑,๑๔๗	๑,๓๑๖	๒,๔๖๓
หมู่ที่ ๒	บ้านตึกปิ่น	๑๗๐	๑๕๙	๓๒๙
หมู่ที่ ๓	บ้านตึกปิ่น	๑๙๒	๑๘๖	๓๗๘
หมู่ที่ ๔	บ้านท่าเรือ	๕๔	๔๗	๑๐๑
หมู่ที่ ๕	บ้านมอญ	๑๐๑	๑๐๔	๒๐๕
หมู่ที่ ๖	บ้านบางตาล่า	๒๓๐	๒๘๒	๕๑๒
หมู่ที่ ๗	บ้านบำรุ	๑๗๖	๑๙๕	๓๗๑
หมู่ที่ ๘	บ้านหนองพังพวย	๕๙๔	๗๓๙	๑,๓๓๓
หมู่ที่ ๙	บ้านชลประทาน	๓๔๙	๓๗๗	๗๒๖

ที่มา : สำนักทะเบียนราษฎรอำเภอเมืองปราจีนบุรี

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง (เปรียบเทียบย้อนหลัง ๔ ปี)							
		พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒		พ.ศ. ๒๕๖๓	
		ชาย	หญิง	ชาย	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
๑	บ้านโคกกะจะ								
๒	บ้านตึกปิ่น								
๓	บ้านตึกปิ่น								
๔	บ้านท่าเรือ								
๕	บ้านมอญ								
๖	บ้านบางตาล่า								
๗	บ้านมอญ								
๘	บ้านหนองพังพวย								
๙	บ้านชลประทาน								
รวม									

ที่มา : สำนักทะเบียนราษฎรอำเภอเมืองปราจีนบุรี (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๒)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

รายการ	ชาย	หญิง	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน			อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร			อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ			อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม			

ที่มา : สำนักทะเบียนราษฎรอำเภอเมืองปราจีนบุรี (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๒)

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ -๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และมีสถานศึกษาในเขตพื้นที่ดังนี้

- โรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สพฐ จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลรอบเมือง จำนวน ๑ แห่ง
- ชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขประจำตำบลรอบเมือง จำนวน ๑ แห่ง มีสมาชิก จำนวน ๙๘ ราย

๔.๓ อาชญากรรม

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ไม่มีเหตุอาชญากรรม

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง จากการตรวจสอบพบว่า มีปริมาณที่น้อยมาก เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น และยังไม่พบผู้ค้าเพราะเนื่องจากทางองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ได้บูรณาการในการทำงานร่วมกับผู้นำท้องที่ของตำบลรอบเมือง ออกตั้งด่านและตรวจตราในชุมชนตำบลรอบเมือง เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยภายในชุมชนตำบลรอบเมือง

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- (๓) มีโครงการสนับสนุนการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ ไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น
- (๔) มีโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน ไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น
- (๕) มีโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง ไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น
- (๖) มีโครงการก่อสร้าง/ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ประชาชนผู้ยากไร้/ผู้ด้อยโอกาส ตามโครงการบ้านท้องถิ่น

ไทยเทิดไท้องค์ราชัน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง (ทางบก , ทางน้ำ , ทางราง ฯลฯ)

การสัญจรไปมาระหว่างหมู่บ้านและการเดินทางไปอำเภอเมืองปราจีนบุรี ต้องใช้การเดินทางโดยทางบก และมีถนนสายหลัก ดังนี้

- ถนนสายโคกกะจะ – บัวลาย
- ถนนสายปราจีนบุรี - บ้านสร้าง
- ถนนสายสุวินทวงศ์
- ถนนสายโคกกะจะ – สันทรีย์

๕.๒ การไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าใช้ทุกหลังคาเรือน

๕.๓ การประปา

ระบบประปาส่วนภูมิภาค	ระบบประปาหมู่บ้าน
หมู่ที่ ๓, ๔, ๕, ๗	หมู่ที่ ๑, ๒, ๖, ๘, ๙

ที่มา : แผนพัฒนาหมู่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

- ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ที่มีตู้โทรศัพท์สาธารณะไว้ให้บริการ

หมู่ที่ ๑ บ้านโคกกะจะ

หมู่ที่ ๕ บ้านมอญ

หมู่ที่ ๘ บ้านหนองพังพวย

หมู่ที่ ๙ บ้านชลประทาน

ที่มา : แผนพัฒนาหมู่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ไม่มีไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ คือ ข้าว พืชผักสวนครัว //ที่มา : แผนชุมชนประจำปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒ ของแต่ละหมู่บ้าน

๖.๒ การประมง

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ไม่มีการประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือน เป็นอาชีพหลัก และอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ ปลา เป็ด โค และสุกร เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีกิจการด้านการบริการ ดังนี้

-โรงแรม	จำนวน	๓	แห่ง
-ปั้มน้ำมัน/ก๊าซ	จำนวน	๑	แห่ง
-ร้านค้า	จำนวน		แห่ง

ที่มา : ข้อมูลโปรแกรมภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

๖.๕ การท่องเที่ยว

๖.๕.๑. พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

สถานที่ตั้ง ประดิษฐานอยู่ ณ วัดบางคาง ตำบลรอบเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศตะวันตก บนเส้นทางทางจากสี่แยกแขวงทางการปราจีนบุรีไปทางอำเภอบ้านสร้าง ระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร

ความสำคัญ พระบรมราชานุสาวรีย์แห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อถวายเป็นราชสักการะแด่สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ และเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานที่ครั้งหนึ่งพระองค์เคยเสด็จนำไพร่พลมาพักอยู่ ณ บริเวณบ้านบางคาง แขวงเมืองปราจีน ก่อนที่จะยกทัพไปตีเมืองจันทบุรี พระครูสุนทรธรรมประยุต (หลวงพ่อเสนาะ) เจ้าอาวาสวัดบางคาง ผู้ริเริ่มและชาวจังหวัดปราจีนบุรี จึงได้ร่วมกันสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์ของพระองค์ เพื่อประดิษฐานไว้เพื่อเคารพสักการะ และเฉลิมพระเกียรติชวากาลนาน ประกอบพิธีเปิดเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๔

ที่มา : เอกสารประกอบการรับฟังความคิดเห็นแผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ไม่มีแหล่งอุตสาหกรรม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

บริษัท	จำนวน	๓	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	จำนวน	๑	แห่ง
โรงแรม	จำนวน	๓	แห่ง
สถานบริการน้ำมัน	จำนวน	๑	แห่ง
โรงผลิตน้ำแข็ง	จำนวน	๑	แห่ง

กลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพทำดอกไม้สวรรค์	หมู่ที่ ๑	กลุ่มอาชีพทำปลาร้า	หมู่ที่ ๗
กลุ่มอาชีพทำไข่เค็มสมุนไพร	หมู่ที่ ๑	กลุ่มอาชีพทำปลาแห้งแดดเดียว	หมู่ที่ ๗
กลุ่มอาชีพทำเห็ดนางฟ้าภูฐาน	หมู่ที่ ๑	กลุ่มอาชีพทำปุ๋ยหมักชีวภาพ	หมู่ที่ ๗
กลุ่มอาชีพทำขนมทองม้วน	หมู่ที่ ๑	กลุ่มอาชีพถักตะกร้อ-ตระแกรง	หมู่ที่ ๙
กลุ่มอาชีพทำน้ำลูกยอ	หมู่ที่ ๔	กลุ่มอาชีพปลูกผักสวนครัว	หมู่ที่ ๙
กลุ่มอาชีพทำข้าวกล้องหอมมะลิ	หมู่ที่ ๔	กลุ่มอาชีพปลูกผักกะเจต	หมู่ที่ ๙

ที่มา : แผนพัฒนาหมู่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป อยู่ในวัยทำงานโดยในกลุ่มผู้ที่อยู่ในวัยทำงานเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำมากโดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย และพื้นที่ของตำบลรอบเมืองเป็นกิ่งชุมชนเมืองและชุมชนชนบท

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนตำบลรอบเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และมีวัดในเขตพื้นที่ จำนวน ๖ แห่ง

วัดมะกอกสีมาราม	หมู่ที่ ๑	วัดบางตาล่า	หมู่ที่ ๖
วัดเรไร	หมู่ที่ ๒	วัดเทวบุตร	หมู่ที่ ๗
วัดบางคาง	หมู่ที่ ๓	วัดหนองพังพวย	หมู่ที่ ๙

ที่มา : แผนพัฒนาหมู่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีลี้ยงหม้อคุณตาเจ้าโรง	หมู่ที่ ๒	บวชชีพราม	หมู่ที่ ๕
ประเพณีแห่ดอกไม้(ปลัดคิก)	หมู่ที่ ๒	ทำบุญกลางบ้าน	หมู่ที่ ๘
ทำบุญลานข้าว	หมู่ที่ ๕	ประเพณีสงกรานต์	ทุกหมู่บ้าน

ที่มา : แผนพัฒนาหมู่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้อนุรักษ์และสืบทอดกันมา ยาวนาน ตามแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

ด้านการรักษาพยาบาล	หมู่ที่ ๑, หมู่ที่ ๗	ด้านการหัตถกรรมจักสาน	หมู่ที่ ๒, หมู่ที่ ๓
ด้านพิธีกรรมต่างๆ	หมู่ที่ ๑, หมู่ที่ ๗	ด้านการทำเครื่องมือจับสัตว์น้ำ	หมู่ที่ ๓
ด้านนวดแผนโบราณ	หมู่ที่ ๑, หมู่ที่ ๓, หมู่ที่ ๗	ด้านการเล่นดนตรีไทย	หมู่ที่ ๓
ด้านการทำปลาร้า	หมู่ที่ ๑, หมู่ที่ ๗	ด้านศาสนา	หมู่ที่ ๕
ด้านการทำปลาอย่าง	หมู่ที่ ๑	ด้านประมง	หมู่ที่ ๕
ด้านการทำปลาเค็ม	หมู่ที่ ๑	ด้านการทำปลาแห้งแดดเดียว	หมู่ที่ ๗
ด้านการทำหมอขวัญ,ทำบายศรี,ยกศาล พระภูมิ, ขอที	หมู่ที่ ๒, หมู่ที่ ๓	ด้านการทำปุ๋ยชีวภาพ	หมู่ที่ ๗
ด้านยาสมุนไพรพื้นบ้าน,เป่าพ่นยา	หมู่ที่ ๒, หมู่ที่ ๓		

ที่มา : แผนพัฒนาหมู่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน

ภาษาถิ่น

ประชาชนในเขตตำบลรอบเมือง ส่วนมากพูดภาษากลาง เป็นภาษาท้องถิ่น

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผลิตภัณฑ์ดอกไม้จันทร์	หมู่ที่ ๑	ผลิตภัณฑ์ปลาร้า,ปลาแดดเดียว	หมู่ที่ ๗
ผลิตภัณฑ์ไข่เค็ม	หมู่ที่ ๑	ผลิตภัณฑ์ปุ๋ยหมักชีวภาพ	หมู่ที่ ๗
ผลิตภัณฑ์น้ำลูกยอ	หมู่ที่ ๔	ผลิตภัณฑ์การถักเปลงวน	หมู่ที่ ๙
ผลิตภัณฑ์ข้าวกล้องมะลิ	หมู่ที่ ๔	ผลิตภัณฑ์จักสาร ตระกร้อ - ตะแกรง	หมู่ที่ ๙

ที่มา : แผนพัฒนาหมู่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ใช้น้ำอุปโภคจากน้ำประปา และน้ำจากแหล่งกักเก็บน้ำฝนที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงน้ำจากแม่น้ำปราจีนบุรี แต่ในบางพื้นที่ก็มีระบบน้ำประปาส่วนภูมิภาค รวมถึงระบบน้ำประปาหมู่บ้าน

๘.๒ ป่าไม้

ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองไม่มีป่าไม้

๘.๓ ภูเขา

ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมืองไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ

๙. อื่น ๆ (ถ้ามี/ระบุด้วย)

ไม่มี

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

เป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่



1. ด้านความมั่นคง

- (1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผิวกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและ ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนามากขึ้น



2.ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติดการค้า
- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับสภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
- (5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา
- (6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้วัตรกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติดการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตักการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระตักผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน



3.ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัว

ในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม



4.ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (1) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (2) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม



5.ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) จัดระบบอนุรักษ์ พื้ฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

เพื่อเร่งอนุรักษ์พื้ฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้ฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ



6.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
- (6) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (7) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (8) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ



วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”



ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่ยืนยงเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นปกติที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถเผชิญกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ



ความมั่งคั่ง

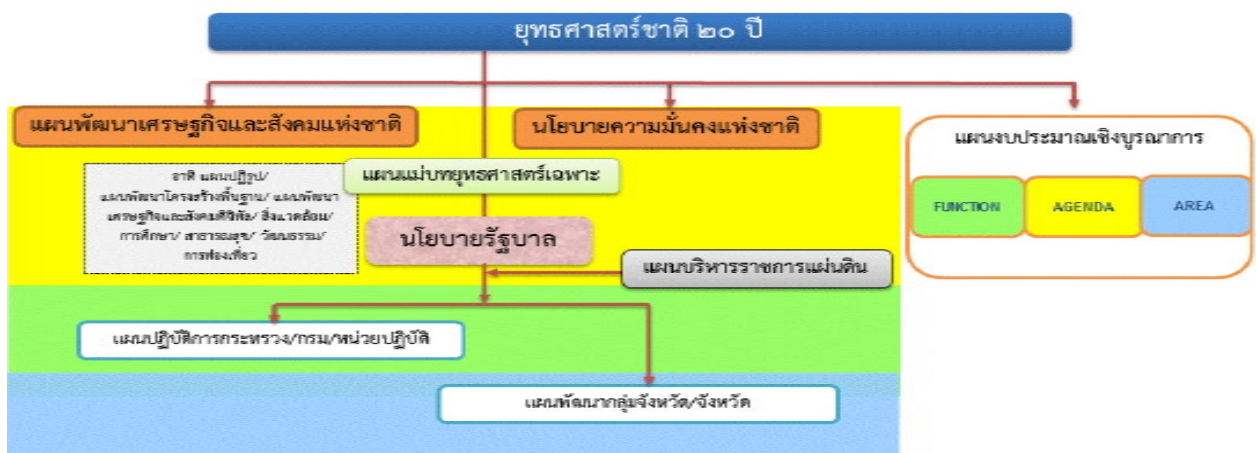
- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคที่การคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม



ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เลือกละทิ้งผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ



๑.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท และ ๓๐๑,๑๙๙ บาทต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

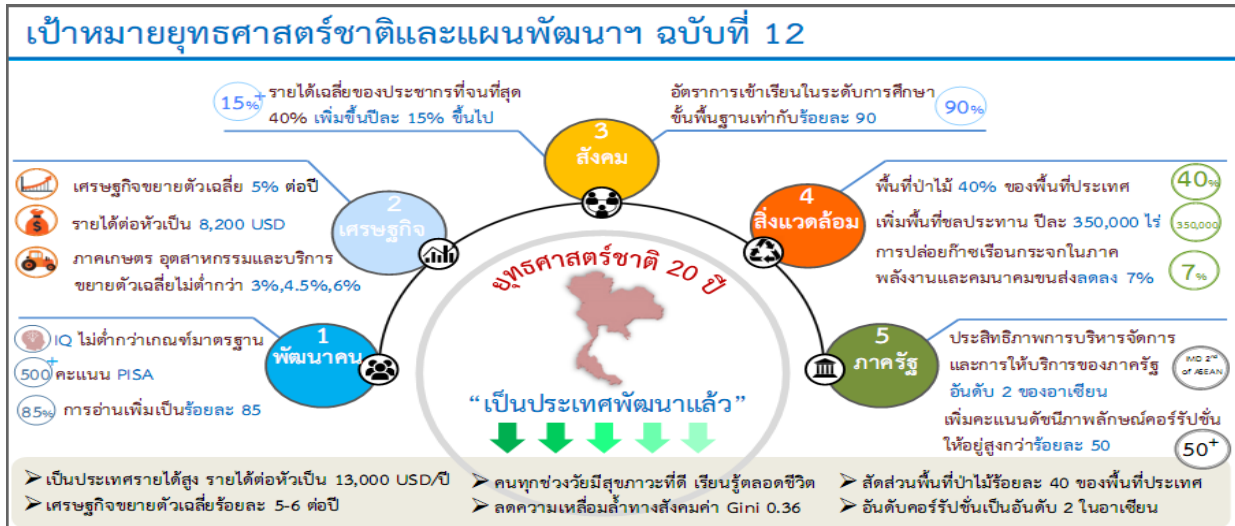
(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

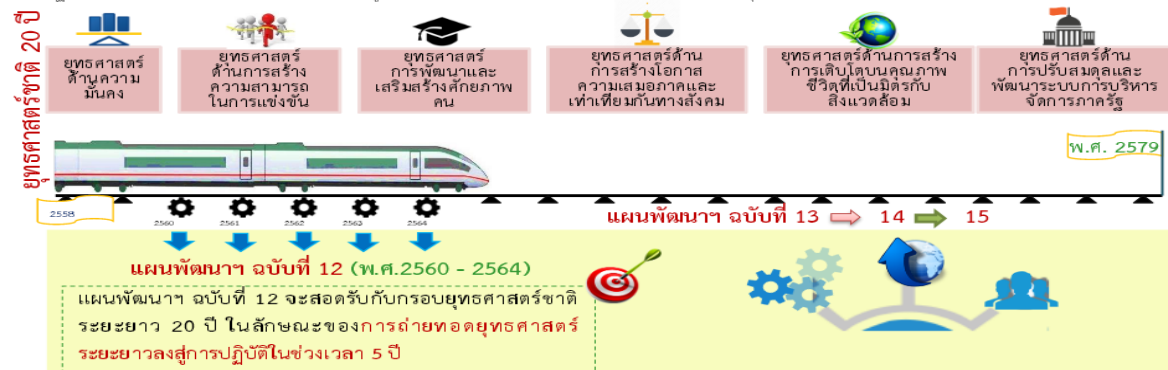
(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม



ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี กับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

กรม มีมติเมื่อวันที่ 22 ธ.ค. 2558 เห็นชอบทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) ตามที่สำนักงานฯ เสนอ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่าแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และมีการแปลงยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าวเป็นแผนงาน/โครงการในช่วง 5 ปี โดยระบุ แผนปฏิบัติการ และกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งให้มีการประเมินผลของการดำเนินงานทุกรอบ 1 ปี และ 5 ปี



แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคตะวันออก ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) เมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๑.สภาพทั่วไป

๑.๑.ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ภาคตะวันออก ประกอบด้วย ๘ จังหวัด

ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว มีอาณาเขตทิศเหนือ ติดกับ จังหวัดสระบุรี ชลบุรี ชลบุรี รมย์บุรี ติดกับ อ่าวไทยทิศตะวันออก ติดกับ กัมพูชา ทิศตะวันตก ติดกับ กรุงเทพฯ ปทุมธานี สมุทรปราการ อ่าวไทย



๑.๒.พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศมีพื้นที่รวม ๒๒.๘๑ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๗.๑ ของประเทศ ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ภูเขาสูงและป่าไม้ โดยตอนกลางเป็นที่ราบสลับภูเขา ตอนล่างเป็นที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบชายฝั่งทะเล

๑.๓.ภูมิอากาศลักษณะภูมิอากาศของภาคตะวันออก

คล้ายคลึงกับภาคใต้-ทางตอนบนของภาคจากปราจีนบุรีคือ สระแก้ว ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทราจะมีลักษณะ อากาศแบบสะวันนา Aw(ส่วนทางตอนล่าง อจันท์บุรีตราดและจะมีลักษณะอากาศแบบร้อนชื้นแบบมรสุม(Am) คือ มีฝนตกชุก อากาศร้อนชื้นจังหวัดที่มีปริมาณฝนมากที่สุดคือ ตราด และจังหวัดที่มีฝนตกน้อยที่สุด ชลบุรีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๑,๕๑๘.๖ มิลลิเมตรต่อปี

๑.๔.การใช้ประโยชน์จากที่ดิน ปี ๒๕๕๘ ภาคตะวันออกมีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๑๒.๘๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยเป็นพื้นที่ไม่ยืนต้นและไม่ผล ๕.๒๐ ล้านไร่ พืชไร่ ๓.๒๒ ล้านไร่ และทำนาข้าว ๒.๗๘ ล้านไร่ และพื้นที่นอกการเกษตร ๕.๗๕ ล้านไร่

๑.๕.ทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๕.๑ ดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายระบายน้ำได้ดี ไม่อุดมสมบูรณ์ บริเวณที่มีน้ำทะเลท่วม จะเป็นดินโคลนหรือดินเหนียว ส่วนบริเวณที่สูงเป็นดินที่เกิดจากการสลายตัวของหินบะซอลต์ หินปูน การปลูกพืชสวน เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด เป็นต้น ส่วนบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมีดินอัลลูเวียนที่

๑.๕.๒ แหล่งน้ำภาคตะวันออกมีลุ่มน้ำที่สำคัญคือลุ่มน้ำปราจีนบุรี ลุ่มน้ำบางปะกง ลุ่มน้ำ โตนเลสาบ และลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออกมีแม่น้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำระยอง แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำ ตราดและแม่น้ำบางปะกง

๑.๕.๓ ป่าไม้ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ป่าดิบเขา ป่าสนเขา ป่าชายเลน และป่าเบญจพรรณ ในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่ป่าไม้ ๕.๑๑ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒ ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ ๕ ของพื้นที่ป่าทั้งประเทศ ซึ่งต่ำกว่าค่ามาตรฐานความสมดุลของระบบนิเวศที่กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ ทั้งหมด โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่ามากที่สุด คือ จันทบุรี สระแก้ว และปราจีนบุรี ตามลำดับ ภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา) ปี ๒๕๕๗ ภาคตะวันออกมีพื้นที่ป่าชายเลนทั้งหมด ประมาณ ๑๖๔,๖๔๙.๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗ ของพื้นที่ป่าชายเลนทั่วประเทศ ซึ่งจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าชายเลน มากที่สุด คือ จังหวัดจันทบุรี น้อยที่สุด คือ จังหวัดชลบุรี

ภาคตะวันออกมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นพื้นที่ฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหลัก (Industrial heartland) และเป็นที่ตั้งของท่าเรือน้ำลึกและท่าอากาศยานนานาชาติ เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Southern Economic Corridor และ Southern Coastal Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมาไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Land bridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตก และโลกตะวันออก นอกจากนี้ ภาคตะวันออกยังเป็นแหล่งผลิตอาหารสำคัญของประเทศ ได้แก่ สุก รัง ไข่ ข้าว และผลไม้ รวมถึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ดังนั้น การพัฒนาภาคตะวันออกระยะต่อไป จะต้องพัฒนาต่อยอดฐานเศรษฐกิจที่มีอยู่ของพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์และการค้า บริการ ควบคู่ไปกับการใช้ศักยภาพความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำและความพร้อมของสถาบันการศึกษา วิจัย ยกระดับสินค้าการเกษตรและบริการให้มีมูลค่าสูง เพื่อให้ภาคตะวันออกเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้หลุดพ้นกับดัก “ประเทศรายได้ปานกลาง”

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

เป้าหมายการพัฒนาภาคตะวันออกจะมุ่งพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน และสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน และสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ โดยเน้นการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ พื้นที่ ฐานการผลิตและบริการ เมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค และพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขต เศรษฐกิจพิเศษที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งหลักให้เอื้อประโยชน์ต่อการ พัฒนาอุตสาหกรรมและเมืองในอนาคต ได้แก่ สนามบินอู่ตะเภา รถไฟความเร็วสูงเชื่อม ๓ สนามบิน ท่าเรือ แหลมฉบัง ระยะ ๓ ท่าเรือมาบตาพุดระยะ ๓ ท่าเรือสัตหีบ รถไฟทางคู่เชื่อม ๓ ท่าเรือ และทางหลวงพิเศษ ระหว่างเมือง ช่วงพัทยา-มาบตาพุด

๒) ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่ง อนาคตในพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เช่น จัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ ประชาสัมพันธ์ และชักจูงนักลงทุนที่มีศักยภาพและเหมาะสม เป็นต้น

๓) พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยีเพื่อผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของ อุตสาหกรรมเป้าหมาย และก่อให้เกิดการวิจัย สร้างนวัตกรรม และการพัฒนาเทคโนโลยีในการต่อยอด และ ขับเคลื่อนการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน อาทิ EEC of Digital Park (EECd) และ EEC of Innovation (EECi)

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติในจังหวัดชลบุรี-ระยอง ให้เป็นฐานการ กระจ่ายรายได้และการสร้างงานให้แก่ชุมชน

๕) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองสำคัญของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัว ทางเศรษฐกิจและ สังคมอย่างมีสมดุล

ฉะเชิงเทรา : พัฒนาเป็นเมืองที่อยู่อาศัยชั้นดีที่ทันสมัย รองรับการพัฒนาขยายตัวของ กรุงเทพฯ และการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

พัทยา : พัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ สุขภาพ และนันทนาการ ศูนย์ประชุม และศูนย์แสดงสินค้านานาชาติชั้นนำของอาเซียน และศูนย์การให้บริการด้านการแพทย์ระดับนานาชาติ (Medical Tourism) อยู่ตะเภ : พัฒนาเป็นศูนย์ธุรกิจการบินและโลจิสติกส์อาเซียน

ระยอง : พัฒนาเป็นเมืองแห่งการศึกษาและวิทยาศาสตร์ เมืองนานาชาติที่มีธุรกิจทันสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้ มาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาการผลิตและการค้าผลไม้ภาคตะวันออก ให้เป็นศูนย์ผลไม้เมืองร้อนแห่ง เอเชียโดยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตควบคู่ไปกับการรักษาคุณภาพสินค้า ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต การบรรจุหีบห่อ การแปรรูป และการจัดจำหน่าย

๒) ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ สุกรและไก่ในจังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา ให้ผลผลิตมีคุณภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพันธุ์ ที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๓) พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างยั่งยืนต่อไป โดยเร่งรัดการอนุรักษ์ พันธุ์ และการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบ เหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการ จัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมและ พัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑) พื้นฟูและปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และตราด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยพื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ ด้านการท่องเที่ยวให้ได้ มาตรฐานสากล

๒) พื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวในจังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้ว ให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวอารยธรรม ขอม โดยพื้นฟูบูรณะโบราณสถานและสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม รวมทั้งปรับปรุงและ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและ ควบคุมการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้านให้ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ให้เป็น ประตูและศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุน เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชาและเวียดนาม โดยจัดระเบียบการใช้ ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม พัฒนาเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวก บริเวณจุดผ่านแดน

๒) พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนหาดเล็ก อ้าเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ให้เป็นศูนย์กลาง ธุรกิจการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับจังหวัดเกาะกง กัมพูชา โดยจัดระเบียบ การใช้ประโยชน์ ที่ดิน ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและระบบ Logistics รวมถึงยกระดับมาตรฐานการให้บริการ และอำนวยความสะดวก บริเวณจุดผ่านแดน

๓) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลมและบ้านฝักกาด อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ให้เป็น ศูนย์กลางการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบองและโพนินของกัมพูชา โดย ปรับปรุงและพัฒนา ระบบ บริการพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุน ตลอดจนพัฒนาจุดตรวจ ชายแดนเพื่อให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการ มลพิษให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑) บริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภาวะฝนแล้งและน้ำท่วมจันทบุรีและตราด โดยปรับปรุงและบำรุงรักษา แหล่งน้ำเดิม จัดสรรน้ำ และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม รองรับความต้องการใช้น้ำ ที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของ กิจกรรมทางเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างพอเพียงและมีเสถียรภาพ รวมทั้ง ส่งเสริมการทำแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กกระจายในพื้นที่การเกษตรเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง

๒) ฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ โดยปลูกป่าเพิ่มเติม และเพิ่ม มาตรการเฝ้าระวัง ติดตามการบุกรุกป่า โดยสนับสนุนสิทธิและบทบาทของชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการพื้นที่ป่า ของชุมชนไม่ให้เสื่อมโทรมลง

๓) คุ้มครองและฟื้นฟูป่าชายเลน ปะการัง ห้วยทะเล และป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยเฉพาะจังหวัดที่มี พื้นที่กัดเซาะรุนแรง ได้แก่ จันทบุรีและฉะเชิงเทรา โดยการกำหนดพื้นที่ และหลักเกณฑ์ การใช้ประโยชน์ ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น หรือข้อตกลงร่วมกันของภาคีพัฒนา ในการ จัดการฟื้นฟูป่าชายเลน การเฝ้าระวังการลักลอบจับสัตว์น้ำ การคุ้มครองปะการัง ห้วยทะเล พื้นที่จับสัตว์น้ำ พื้นที่เพาะเลี้ยง และ การทำประมงชายฝั่ง เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง และไม่ให้เกิดทรัพยากรชายฝั่ง เสื่อมโทรมลงไปอีก

๔) ดำเนินการตามมาตรการจัดการมลพิษทางอากาศ ได้แก่ สารอินทรีย์ระเหยง่าย และฝุ่นละอองขนาดเล็กในจังหวัดระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา โดยกำหนดมาตรการควบคุม และมาตรการ ฉุกเฉินในการป้องกัน และควบคุมการปล่อยมลพิษทางอากาศในเขตชุมชน และเขตอุตสาหกรรมให้อยู่ในเกณฑ์ มาตรฐาน เพื่อให้ ชุมชน และอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเกื้อกูลกันและสันติสุข

๕) ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน ในจังหวัดที่เป็น ศูนย์กลางการค้า การ ท่องเที่ยว และพื้นที่อุตสาหกรรม รวมทั้งการจัดการน้ำทิ้งจากครัวเรือนและโรงงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อควบคุมและบรรเทาปัญหาน้ำเสีย โดยเฉพาะ ในบริเวณแม่น้ำสายหลักที่อยู่ ในเกณฑ์เสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ แม่น้ำระยองตอนบน ตอนล่าง และแม่น้ำพังราดตอนบน

๖) พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรวบรวม ขนย้าย และการกำจัดขยะจังหวัดชลบุรี และระยองให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยใช้มาตรการคัดแยกขยะและบริหารการจัดเก็บตามประเภท การคัดแยกขยะให้เป็น ระบบ ส่วนของเสียอันตรายที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ บริเวณพื้นที่อุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี และระยอง สนับสนุนให้ภาคเอกชนที่มีศักยภาพเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและการลงทุน กำจัดให้เป็นระบบและได้ มาตรฐานการกำจัด

แนวทางการพัฒนาสำคัญตามทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ตะวันออกภา “มุ่งพัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน”

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
๑. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน				
๑.๑ พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่งหลักให้เอื้อประโยชน์การพัฒนาอุตสาหกรรมและเมืองในอนาคต	ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	- พัฒนาการคมนาคมหลัก ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการพัฒนา	- พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงการคมนาคมหลัก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่ง	-พัฒนาความสามารถในการแข่งขันโดยลดต้นทุนในการขนส่ง-ส่งออกและนำเข้าสินค้า
๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมอนาคตในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	- จัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมเป้าหมายให้มาลงทุนในพื้นที่ - พัฒนาฝีมือแรงงานให้ตรงกลุ่มความต้องการ - สนับสนุนมาตรการส่งเสริมการลงทุนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการลงทุน	- ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกระบวนการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม - ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมถึงเสริมสร้างนวัตกรรมผลิตสินค้า	- สนับสนุนมาตรการและกิจกรรมทางการตลาด เช่น การประชาสัมพันธ์ เชื่อมโยงธุรกิจ การประชุมแสดงสินค้าระดับนานาชาติ
๑.๓ พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยเทคโนโลยี	ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	- ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาปรับปรุงหลักสูตรคุณภาพอาจารย์ผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ	- เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีการผลิต การวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการออกแบบและนวัตกรรม - เพิ่มโอกาสให้ประชาชนได้เข้าถึงแหล่งพัฒนาความรู้และทักษะ	- สนับสนุนให้คนทุกกลุ่มทุกวัย มีองค์ความรู้และทักษะในการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของภาค

แนวทางการพัฒนาสำคัญตามทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ตะวันออกภา “มุ่งพัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน”

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
๑. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน				
๑.๑ พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่งหลักให้เอื้อประโยชน์การพัฒนาอุตสาหกรรมและเมืองในอนาคต	ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	- พัฒนาการคมนาคมหลัก ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการพัฒนา	- พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงการคมนาคมหลัก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่ง	- พัฒนาความสามารถในการแข่งขันโดยลดต้นทุนในการขนส่ง-ส่งออกและนำเข้าสินค้า
๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมอนาคตในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	- จัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมเป้าหมายให้มาลงทุนในพื้นที่ - พัฒนาฝีมือแรงงานให้ตรงกลุ่มความต้องการ - สนับสนุนมาตรการส่งเสริมการลงทุนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการลงทุน	- ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกระบวนการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม - ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมถึงเสริมสร้างนวัตกรรมผลิตสินค้า	- สนับสนุนมาตรการและกิจกรรมทางการตลาด เช่น การประชาสัมพันธ์ เชื่อมโยงธุรกิจ การประชุมแสดงสินค้าระดับนานาชาติ
๑.๓ พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยเทคโนโลยี	ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	- ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาปรับปรุงหลักสูตรคุณภาพอาจารย์ผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของภาค	- เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีการผลิต การวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการออกแบบและนวัตกรรม - เพิ่มโอกาสให้ประชาชนได้เข้าถึงแหล่งพัฒนาความรู้และทักษะการประกอบอาชีพ	- สนับสนุนให้คนทุกกลุ่มทุกวัย มีองค์ความรู้และทักษะในการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของภาค

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
๑.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเล นานาชาติในจังหวัดชลบุรี-ระยอง	ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	- พื้นฟูและจัดระเบียบแหล่ง ท่องเที่ยว	- ยกระดับคุณภาพของธุรกิจ บริการและกิจกรรมด้านการ ท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐาน นานาชาติ	- พัฒนาการตลาดและ ประชาสัมพันธ์
๑.๕ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองสำคัญของ จังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่	ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา	- วางระบบโครงข่ายโครงสร้าง พื้นฐานระบบขนส่งมวลชน สาธารณะและบริการทางสังคม ให้สอดคล้องกับมาตรการทาง ผังเมือง - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ ประสิทธิภาพทันสมัย และได้ มาตรฐานสากล - พัฒนาด้านการศึกษาและ สาธารณสุขรองรับการพัฒนา ได้อย่างทันเวลาและเหมาะสม	- บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เมืองให้เอื้อต่อการอาศัยอยู่ การทำงานการเดินทางและ การขนส่งโดยสะดวกและ ปลอดภัย	- พัฒนาฉะเชิงเทราให้เป็นเมือง ที่อยู่อาศัยชั้นดีที่ทันสมัย รองรับการขยายตัวของ กรุงเทพฯ และการพัฒนาพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออก - พัฒนาพัทยาให้เป็นเมือง ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ สุขภาพ และนันทนาการ ศูนย์ประชุม และศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ ชั้นนำของอาเซียน และศูนย์ การให้บริการด้านการแพทย์ ระดับนานาชาติ (Medical Tourism) - พัฒนาอู่ตะเภาให้เป็นศูนย์ ธุรกิจการบินและโลจิสติก อาเซียน - พัฒนาระยองให้เป็นเมืองแหล่ง การศึกษาและวิทยาศาสตร์

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
๒. พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล				
๒.๑ พัฒนาการผลิตและการค้าผลไม้ภาคตะวันออก ให้เป็นศูนย์ผลไม้เมืองเอเชีย	ระยองด้านตะวันออก จันทบุรี ตราด และฉะเชิงเทรา	- เพิ่มประสิทธิภาพปัจจัยผลิตของเกษตรกรเพื่อลดต้นทุนการผลิต	- ปรับปรุงกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สูง	- พัฒนาระบบสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่ง การเก็บรักษาสินค้า การกระจายสินค้า บริการบรรจุภัณฑ์ จำหน่าย
๒.๒ ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์	ชลบุรีและฉะเชิงเทรา	- เพิ่มประสิทธิภาพปัจจัยผลิตของเกษตรกรเพื่อลดต้นทุนการผลิต	- ปรับปรุงกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สูง	- พัฒนาระบบสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่ง การเก็บรักษาสินค้า การกระจายสินค้า บริการบรรจุภัณฑ์ การจัดจำหน่าย
๒.๓ พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่ง	ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด	- พื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งอย่างยั่งยืน	- ส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ - ส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน	- ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจประมง
๓. ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว				
๓.๑ พื้นฟูและปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และตราด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวโดยชุมชน	นครนายก ฉะเชิงเทรา จันทบุรี ตราด	- พื้นฟูและจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว	- ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล	- พัฒนาการตลาด/ประชาสัมพันธ์
๓.๒ พื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวปราจีนบุรีและสระแก้ว ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม	ปราจีนบุรีและสระแก้ว	- พื้นฟูและจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว	- ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวสากล	- พัฒนาการตลาด/ประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
๔. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน				
๕.๑ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ อรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นประตู และศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว การลงทุนเชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชา เวียดนาม	สระแก้ว	- จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ ที่ดิน - ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและ ระบบ Logistics - มาตรการส่งเสริมการลงทุน	- ยกระดับมาตรฐาน การ ให้บริการและอำนวยความสะดวก สะดวกบริเวณจุดผ่านแดนเพื่อ รองรับการขยายตัวทางด้าน การค้า การลงทุน และการ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่าง	- สนับสนุนกิจกรรมทางการ ตลาด เช่น การประชาสัมพันธ์ การเชื่อมโยงธุรกิจ การประชุม /แสดงสินค้าระดับนานาชาติ
พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ขนาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับจังหวัดเกาะกง กัมพูชา	ตราด	- จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ ที่ดิน - ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและ ระบบ Logistics - มาตรการส่งเสริมการลงทุน	- ยกระดับมาตรฐานการ ให้บริการและอำนวยความสะดวก สะดวกบริเวณจุดผ่านแดนเพื่อ รองรับการขยายตัวทางด้าน การค้า การลงทุน และการ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกัน	- สนับสนุนกิจกรรมทาง การตลาด เช่น การ ประชาสัมพันธ์ การเชื่อมโยง ธุรกิจ การประชุม /แสดงสินค้า ระดับนานาชาติ
พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านและ บ้านพักกาด อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัด จันทบุรีให้เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดน เชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบองและโพนทอง กัมพูชา	จันทบุรี	- จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ ที่ดิน - ปรับปรุงและพัฒนาระบบ บริการพื้นฐานได้แก่ ถนน ระบบประปา ระบบป้องกันน้ำ ท่วม ระบบบำบัดน้ำเสีย จัดการขยะ และโครงสร้าง พื้นฐานทางสังคม อาทียูที อาศัย การศึกษาและการสาธารณสุข	- พัฒนาจุดตรวจชายแดนให้ สามารถให้บริการได้อย่าง ประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน สากล ทั้งการให้บริการ ศุลกากรและการตรวจคนเข้า เมือง	- สนับสนุนกิจกรรมทาง การตลาด เช่น การ ประชาสัมพันธ์ การเชื่อมโยง ธุรกิจ การประชุม /แสดงสิน ระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	พื้นที่เป้าหมาย	ประเด็นการพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า		
		ต้น	กลาง	ปลาย
๕. แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น				
๕.๑ บริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภัยแล้งและน้ำท่วม	จันทบุรีและตราด	- ปรับปรุงและบำรุงรักษาน้ำเดิม และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม - ส่งเสริมการจัดเตรียมแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กในพื้นที่เกษตร	- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	- ควบคุมดูแลระบบนิเวศให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน
๕.๒ พื้นฟูป่าต้นน้ำให้เกิดความระบบนิเวศ		- พื้นฟู ป้องกัน และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้เหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่	- บริหารจัดการป่าภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	- ควบคุมดูแลระบบนิเวศให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน
๕.๓ คุ้มครองและฟื้นฟูป่าชายเลนปะการังหญ้าทะเล และป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง	ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด	- พื้นฟู ป้องกัน และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลให้เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่	- บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	- ควบคุมดูแลระบบนิเวศให้มีความสมดุลและยั่งยืน
๕.๔ ดำเนินการตามมาตรการจัดการมลพิษทางอากาศ	ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา	- เพิ่มประสิทธิภาพ/ปรับปรุงระบบการขจัดมลพิษทางอากาศ	- ฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมและชุมชนหลักของภาค	- ควบคุมดูแลสภาพแวดล้อมให้ปราศจากมลภาวะ และประชาชนมีสุขภาพที่ดี
๕.๕ ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน	เป็นศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยว และพื้นที่อุตสาหกรรม	- เพิ่มประสิทธิภาพ/ปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย	- ฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมและชุมชนหลักของภาค	ควบคุมดูแลสภาพแวดล้อมให้ปราศจากมลภาวะ และประชาชนมีสุขภาพที่ดี
๕ . ๖ พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรวบรวม ขนย้าย และการกำจัดขยะให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา	- เพิ่มประสิทธิภาพ/ปรับปรุงระบบกำจัดขยะและของเสียอันตราย	- ฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมและชุมชนหลักของภาค	ควบคุมดูแลสภาพแวดล้อมให้ปราศจากมลภาวะ และประชาชนมีสุขภาพที่ดี

๑.๓.๒.แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ (จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว) (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕) (ฉบับทบทวน)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว ซึ่งเป็น ๕ จังหวัดใน ๘ จังหวัดของภาคตะวันออก ในส่วนของภาคตะวันออก ๒ ได้รับการกำหนดขึ้นเป็นกลุ่มจังหวัดใหม่ ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการเรื่องการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๓) ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้จังหวัดปราจีนบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด และได้รับการจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นปีงบประมาณแรก

ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย จังหวัด ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว และครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ๑๔,๕๒๒,๘๑๒ ไร่ หรือ ๒๗,๖๙๙.๐๘๑ ตารางกิโลเมตร เป็นกลุ่มจังหวัดทางภาคตะวันออก ของ ๕ จังหวัดใน ๘ จังหวัด โดยพื้นที่ภาคตะวันออกทั้งภาคมีเนื้อที่รวม ๓๖,๕๐๒.๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ร้อยละ ๗.๑๑๔ ของเนื้อที่ทั้งประเทศ ประกอบด้วย ๘ จังหวัดได้แก่ นครนายก ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด และสระแก้ว

จังหวัดปราจีนบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคกลาง เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีทรัพยากรในด้านการท่องเที่ยวมากมายและหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะผืนป่ามรดกโลกของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่และอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่นับเป็นสมบัติล้ำค่าในด้านของทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งของประเทศและของโลกเดิมปราจีนบุรีเป็นจังหวัดใหญ่ มีพื้นที่กว้างขวางเป็นอันดับ ๖ ของประเทศ แต่ภายหลังได้มีการแยกจังหวัดออกจากมณฑลปราจีน ตั้งเป็นจังหวัดนครนายกและฉะเชิงเทราและในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ก็ได้มีพระราชบัญญัติแยกพื้นที่บางอำเภอออกจากจังหวัดปราจีนบุรีอีกครั้งแล้วตั้งเป็นจังหวัดสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรีจึงมีขนาดเท่ากับในปัจจุบันนับแต่นั้นมา จังหวัดปราจีนบุรีมีเนื้อที่ประมาณ ๔,๗๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๐๕๔,๔๔๙ ไร่จัดเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ ๔๕ ของประเทศไทย แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอคือ อำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอบ้านสร้าง อำเภอประจันตคาม อำเภอศรีมโหสถ อำเภอศรีมหาโพธิ์อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอนาดี

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

ด้านเศรษฐกิจ

๑) เศรษฐกิจภาพรวม จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประมวลผลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถสรุปได้ว่าในปี ๒๕๕๙ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดเท่ากับ ๔๔๒,๙๕๖ และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ณ ราคาประจำปีเพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๕๘ร้อยละ ๙.๕ โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ยังคงพึ่งพาภาคเกษตรกรรมโดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ สาขาการผลิตสูงที่สุดเมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่น ๆ อยู่ที่ ๑๘๘,๔๖๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดฯ รองลงมาคือ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ๑๐๐,๙๔๖ ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘ ในขณะที่สาขากิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์ และเทคนิคมีมูลค่าต่ำสุดในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ ๓๔๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๑

จังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงที่สุดอยู่ที่ ๒๒๗,๙๔๗ ล้านบาท เนื่องจากเป็นจังหวัดเดียวที่มีนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ อันดับ ๒ ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี มูลค่า ๑๑๐,๐๗๘ ล้านบาทเนื่องจากจังหวัดมีความโดดเด่นด้านผลไม้ อัญมณี และการเติบโตของการค้าชายแดน ในขณะที่จังหวัดนครนายกซึ่งเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดเล็กที่สุดในกลุ่มจังหวัดและอาชีพส่วนใหญ่คือ เกษตรกรรม มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๒๕,๓๒๘ ล้านบาท น้อยที่สุดของจังหวัดในกลุ่มฯ

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญและมุ่งเน้นการพัฒนาสมุนไพรและผลิตภัณฑ์แบบครบวงจร โดยภายใต้แผนแม่บทแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรไทย ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “สมุนไพรไทยเพื่อความมั่นคงทางสุขภาพและความยั่งยืนของเศรษฐกิจไทย” โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกวัตถุดิบสมุนไพรคุณภาพและผลิตภัณฑ์สมุนไพรชั้นนำของภูมิภาคอาเซียนภายในปี พ.ศ.๒๕๖๔ และมูลค่าของวัตถุดิบสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑ เท่าตัว ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยแผนแม่บทได้กำหนดให้มียุทธศาสตร์ในการบรรลุตามเป้าหมาย ๔ ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมผลิตผลของสมุนไพรไทยที่มีศักยภาพตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยมีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์นี้คือ ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพร แปรรูปเบื้องต้นอย่างมีคุณภาพ ปริมาณวัตถุดิบสมุนไพรที่มีคุณภาพมีความเพียงพอใกล้เคียงต่อความต้องการใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและอนุรักษ์สมุนไพรไทยให้คงไว้ใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมและการตลาดสมุนไพรให้มีคุณภาพระดับสากล โดยมีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์นี้คือ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรมีศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการใช้สมุนไพรเพื่อการรักษาโรคและการส่งเสริมสุขภาพ โดยมีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์นี้คือ เพิ่มการใช้สมุนไพรในระบบสุขภาพ ในการรักษาโรคและเสริมสร้างสุขภาพ และเสริมสร้างพื้นฐานการพัฒนาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรไทยให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบสุขภาพของประเทศในระยะยาว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความเข้มแข็งของการบริหารและนโยบายภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนสมุนไพรไทยอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์นี้คือ ประเทศไทยมีกลไกในการพัฒนาสมุนไพรที่มีศักยภาพเพื่อ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ - ๓ มีเป้าหมายในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสมุนไพรให้ครบวงจร เริ่มตั้งแต่ การผลิตวัตถุดิบและสารสกัดสมุนไพรที่ตรงตามความต้องการและมีคุณภาพ (การส่งเสริมการพัฒนาสมุนไพรไทยในช่วงต้นทาง) การผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรด้วยกระบวนการผลิตที่มีคุณภาพ และได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและสร้างความมั่นใจแก่ผู้บริโภค (การส่งเสริมการพัฒนาสมุนไพรไทยในช่วงกลางทาง) และการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรรวมทั้งผลักดันให้เกิดการใช้สมุนไพรเพื่อการรักษาโรคและการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อเป็นทางเลือกในการสร้างความมั่นคงทางสุขภาพของประชาชนร่วมกับการแพทย์แผนปัจจุบันในระบบสาธารณสุข (การส่งเสริมและพัฒนาสมุนไพรไทยในช่วงปลายทาง) ขณะที่ยุทธศาสตร์ที่ ๔ มีเป้าหมายในการสร้างกลไกเพื่อสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการพัฒนาสมุนไพรไทยอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม ทั้งด้านกลไกเชิงนโยบายที่มั่นคง กลไกการกำหนดทิศทางในการวิจัยและพัฒนาสมุนไพรและกลไกการสนับสนุนที่จะเอื้อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนและแก้ไขอุปสรรคด้านกฎระเบียบ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการที่เป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่ ๑-๓ สามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้การสอดประสานของยุทธศาสตร์ทั้งสี่ภายใต้แผนแม่บทแห่งชาติฯ นี้ จะเป็นกลไกการขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาสมุนไพรไทยแบบครบวงจร

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ที่ปลูกพืชสมุนไพร กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีจังหวัดที่เป็นพื้นที่สำคัญด้านการปลูกและผลิตสมุนไพร ได้แก่ ปราจีนบุรี จันทบุรี และสระแก้ว

พืชสมุนไพรที่ปลูกในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ญ่าปักกิ่ง ญ่าหนวดแมว เพชรสังฆาตเสลดพังพอน ชุมเห็ดเทศ ขมิ้นชัน ใบชะพลู ทองพันชั่ง อัคคีทวาร ฟ้าทลายโจร ไพล กระวาน เป็นต้น

ขั้นตอนการผลิตไปจนถึงการจำหน่าย โดยส่วนมากเกษตรกรจะแปรรูปด้วยวิธีการตากแห้งและนำไปผ่านกระบวนการอบก่อนจึงจะส่งขาย โดยเมื่อเก็บสมุนไพรจากแปลงแล้ว จะเข้าสู่กระบวนการทำความสะอาด เพื่อคัดสิ่งปนเปื้อนออก จากนั้นนำมาหั่นและตากให้แห้งประมาณ ๘๐% แล้วนำเข้าเตาอบด้วยอุณหภูมิ ๖๐ องศาเซลเซียสอีกครั้ง เป็นเวลา ๒ ชั่วโมง ก่อนจะนำบรรจุลงขาย

แหล่งขายที่สำคัญ โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรี โรงพยาบาลเขาคิชฌกูฏจังหวัดจันทบุรี และตลาดที่กรุงเทพมหานคร

การทบทวนทิศทางและนโยบายการพัฒนาของประเทศ และความเชื่อมโยงต่อกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ได้มีการวิเคราะห์นโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง และได้มีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงต่อกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” นั้น มีประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญทั้งสิ้น ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้วยกัน ประกอบด้วย

- ๑) ความมั่นคง
- ๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ
- ๖) การปรับสมดุลและพัฒนา

ระบบการบริหารจัดการภาครัฐซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ข้างต้น พบว่ามี ๓ ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดโดยมีรายละเอียดสำคัญในยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ยุทธศาสตร์ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน : การเกษตรสร้างมูลค่า พืชเกษตรเขตร้อน สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

ยุทธศาสตร์ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม : ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาระบบบริหารจัดการสุขภาพ มีสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและชุมชน และเพิ่มขีดความสามารถและสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม : มุ่งเน้นการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมียุทธศาสตร์ทั้งสิ้น ๑๐ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- ๑) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ๒) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๓) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๔) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๕) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ๖) การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ๗) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ๘) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
- ๙) การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ และ
- ๑๐) ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ทั้งนี้ จากทั้ง ๑๐ ยุทธศาสตร์ข้างต้น พบว่ายุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนากลุ่มจังหวัดมากที่สุด ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ก็ยังได้มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในแต่ละภูมิภาคเอาไว้ ซึ่งสำหรับภาคตะวันออก มีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายในการพัฒนาภาคตะวันออก : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ โดยการ

(๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของฐานอุตสาหกรรมเดิมและส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่

(๒) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความทันสมัยและเป็นสากล

(๓) ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและภาพลักษณ์ที่ได้มาตรฐานสากล

แผนพัฒนาภาคตะวันออกในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของภาคตะวันออก คือ “เป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยรักษาสถานะเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ให้เติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพโดยเน้นการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง ได้แก่พื้นที่ฐานการผลิตและบริการ เมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคและพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน”ผ่านแนวทางการขับเคลื่อนสำคัญ ๕ ด้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑: พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

- พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งหลักให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและเมืองในอนาคต

- ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

- พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยี เพื่อผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย และก่อให้เกิดการวิจัย สร้างนวัตกรรม และการพัฒนาเทคโนโลยีในการต่อยอดและขับเคลื่อนการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติในจังหวัดชลบุรี-ระยอง ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงานให้แก่ชุมชน

- พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองสำคัญของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒: พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

- พัฒนาการผลิตและการค้าผลไม้ภาคตะวันออก ให้เป็นศูนย์ผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชียโดยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตควบคู่ไปกับการรักษาคุณภาพสินค้า ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต การบรรจุหีบห่อการแปรรูป และการจัดจำหน่าย

- ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ สุกรและไก่ในจังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา ให้ผลผลิตมีคุณภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพันธุ์ที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

- พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ชลบุรี ระยอง จันทบุรีและตราด ให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างยั่งยืนต่อไป โดยเร่งรัดการอนุรักษ์ พื้นฟู และการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓: ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

- พัฒนาและปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และตราด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้ มาตรฐานสากล

- พัฒนาและอนุรักษ์การท่องเที่ยวในจังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้ว ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม โดยฟื้นฟูบูรณะโบราณสถานและเส้นทางวัฒนธรรม รวมทั้งปรับปรุงและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและควบคุมการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

- พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นประตูและศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยวและการลงทุนเชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชาและเวียดนาม โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม พัฒนาเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน

- พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนหาดเล็ก อาเภอลองใหญ่ จังหวัดตราด ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับจังหวัดเกาะกง กัมพูชา โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและระบบ Logistics รวมถึงยกระดับมาตรฐานการให้บริการและอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน

- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลมและบ้านผักกาด จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบองและโพนทองของกัมพูชา โดยปรับปรุงและพัฒนาาระบบบริการพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุน ตลอดจนพัฒนาจุดตรวจชายแดนเพื่อให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

- บริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภาวะฝนแล้งและน้ำท่วมจันทบุรีและตราด โดยปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิม จัดสรรน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม

- ฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ โดยปลูกป่าเพิ่มเติมและเพิ่มมาตรการเฝ้าระวังติดตามการบุกรุกป่า

- คุ้มครองและฟื้นฟูป่าชายเลน ปะการัง หาดทรายและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยเฉพาะจังหวัดที่มีพื้นที่กัดเซาะรุนแรง

- ดำเนินการตามมาตรการจัดการมลพิษทางอากาศ

- ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยวและพื้นที่อุตสาหกรรม รวมทั้งการจัดการน้ำทิ้งจากครัวเรือนและโรงงาน ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

- พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรวบรวม ขนย้ายและการกำจัดขยะจังหวัดชลบุรีและระยองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยใช้มาตรการคัดแยกขยะและบริหารจัดการเก็บตามประเภท การคัดแยกขยะให้เป็นระบบ

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด วิสัยทัศน์ (Vision) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

“เมืองแห่งคุณภาพชีวิตศูนย์กลางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศแหล่งผลไม้และครัวสุขภาพไทย”
พันธกิจ (Mission)

- ๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมและบริการทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายมีมาตรฐานสู่สากล
- ๒) พัฒนาและเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
- ๓) พัฒนาและส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตรและสมุนไพรปลอดภัยครบวงจรใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม
- ๔) พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๕) พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต
- ๖) พัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและการเติบโตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goals)

- ๑) เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- ๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ๓) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสมดุล

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๑ : เมืองแห่งคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัด : ดัชนีความก้าวหน้าของคน สูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเทศ

ตัวชี้วัด : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู

ตัวชี้วัด : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรมขยายตัวสูงขึ้น

ตัวชี้วัด : มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มสูงขึ้น

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๒ : ศูนย์กลางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศ

ตัวชี้วัด : รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๓ : แหล่งผลไม้และครัวสุขภาพไทย

ตัวชี้วัด : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด : มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ กำหนดประเด็นการพัฒนาในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕
จำนวน ๖ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ สุขภาพ และวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้า และการค้าชายแดน เชื่อมโยง EECและ
ประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตร (ผลไม้
ปศุสัตว์และประมง สมุนไพรไทย) คุณภาพปลอดภัยอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมี
ส่วนร่วม เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคม การบริหารจัดการ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้
มีความมั่นคงปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ : เพิ่มขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมและการลงทุนโดยในแต่ละประเด็นการ
พัฒนากำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

๑.๓.๓.แผนพัฒนาจังหวัด

สภาพทั่วไปและสภาพการณ์การพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี

๑) ด้านกายภาพ

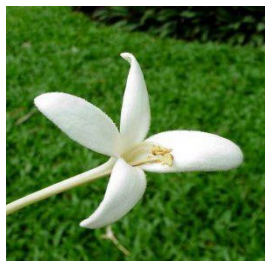
๑.๑.ความเป็นมา

จังหวัดปราจีนบุรี เคยเป็นดินแดนที่มีความเจริญรุ่งเรืองมายาวนาน ดังปรากฏการตั้งถิ่นฐานของชุมชนสมัยโบราณเมื่อประมาณ ๒,๐๐๐ -๒,๕๐๐ ปีที่แหล่งโบราณคดีบ้านกระทุ่มแพ้ว ตาบลกระทุ่มแพ้ว อาเภอบ้านสร้าง บ้านหนองอ้อ ตาบลดงพระราม อาเภอเมืองปราจีนบุรี และบ้านดงชัยมัน ตาบลประจันตคาม อาเภอประจันตคามโบราณวัตถุที่พบ ได้แก่ ลูกปัดแก้วแบบอินโด -แปซิฟิกสีต่างๆ ลูกปัดหิน คาร์เนเลียน หินอะเกตและหินควอตซ์ เครื่องมือเหล็ก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการติดต่อสัมพันธ์กับชุมชนโบราณใกล้เคียงและอินเดีย โดยเฉพาะที่บ้านดงชัยมันได้พบชิ้นส่วนกลองมโหระทึก ซึ่งเป็นโบราณวัตถุในวัฒนธรรมดงซอนเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมซึ่งพบทางตอนใต้ของจีนและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมทั้งประเทศไทยและยังพบหลักฐานเป็นซากเมืองโบราณที่เรียกว่า “เมืองศรีมโหสถ” ที่ตาบลโคกปิบ อาเภอศรีมโหสถและบริเวณบ้านโคกขวาง อาเภอศรีมหาโพธิ บริเวณซากเมืองโบราณเหล่านี้มีซากโบราณสถานที่ใช้ประกอบพิธีกรรมศาสนาและโบราณวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป เทวรูป เครื่องปั้นดินเผา เครื่องสำริดซึ่งเป็นเครื่องมือและเครื่องใช้กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปต่อมาศูนย์กลางความเจริญได้ย้ายมาตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกง ดังเช่นปัจจุบัน “เมืองปราจีน” เป็นชื่อที่ปรากฏมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา หมายถึงเมืองทางตะวันออกของราชอาณาจักรไทย ก่อนการปฏิรูปการปกครองในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (พ.ศ. ๑๙๙๑-๒๐๓๑) เมืองปราจีนมีฐานะเป็นเมืองเล็กๆ ที่อยู่ใกล้ราชธานี คือ กรุงศรีอยุธยา โดยทางกรุงศรีอยุธยาจะส่งขุนนางมาปกครองโดยให้ขึ้นตรงต่อเมืองหลวง และหลังจากการปฏิรูปการปกครองในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถแล้ว เมืองปราจีนเป็น หัวเมืองจัตวาขึ้นกับราชธานี ตำแหน่งเจ้าเมืองหรือผู้รั้งมีบรรดาศักดิ์และราชทินนามที่ออกพระอุไทยธานี ทำเลที่ตั้งของเมืองปราจีนในขณะนั้นเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใกล้กับประเทศกัมพูชา เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดปราจีนบุรีในสมัยอยุธยา จึงเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับสงครามระหว่างสองราชอาณาจักร ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เมืองปราจีนยังคงเป็นเมืองผ่านของเส้นทางเดินทัพระหว่างไทยกับกัมพูชามีผู้อาศัยมากขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งเมืองขึ้นหลายเมือง เช่น เมืองกบินทร์บุรี เมืองอรัญประเทศ เมืองวัฒนานคร เป็นต้น ทั้งยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ขุดคลองบางขนากขึ้นส่งผลให้การติดต่อระหว่างเมืองปราจีนบุรีและเมืองพระนครสะดวกรวดเร็วขึ้น ต่อมาในปลายรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำริที่จะสร้างป้อมเมืองปราจีน แต่ได้ลงมือสร้างและแล้วเสร็จในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ปราจีนเริ่มมีความสำคัญมากขึ้นตามลำดับเพราะมีการค้นพบแหล่งทองคำที่เมืองกบินทร์บุรี มีการทำเหมืองทองคำ ต่อมาเมื่อปฏิรูปการปกครองเป็นระบบเทศาภิบาลได้ใช้เมืองปราจีนเป็นที่ว่าการมณฑลปราจีนส่งผลให้เมืองปราจีนกลายเป็นศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคตะวันออก ครั้นเมื่อได้ย้ายที่ว่าการมณฑลปราจีนไปอยู่ที่เมืองฉะเชิงเทราทำให้เมืองปราจีนลดความสำคัญลง

หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ.๒๔๗๕ ได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๗๖ ส่งผลให้มณฑลเทศาภิบาลปราจีนบุรีถูกยกเลิกไป เมืองปราจีนบุรีมีฐานะเป็นจังหวัดปราจีนบุรี

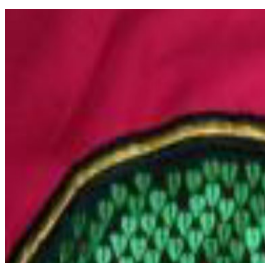


เป็นรูปต้นโพธิ์ศรีมหาโพธิ์ปลูกไว้ที่ตำบลโคกปึก อำเภอศรีมโหสถ เป็นสัญลักษณ์ทางด้านพุทธศาสนาที่เชิดหน้าชูตาของจังหวัดปราจีนบุรี เพราะเชื่อกันว่าเป็นต้นโพธิ์ที่สมณทูตจากอินเดีย ซึ่งมาเผยแพร่พระศาสนา เมื่อราว พ.ศ. ๕๐๐ ได้นำพันธุ์มาจากพระศรีมหาโพธิ์ พุทธคยา ประเทศอินเดีย เป็นต้นโพธิ์ที่พระพุทธเจ้าประทับ บำเพ็ญ ธรรมจนสำเร็จ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ต้นโพธิ์ศรีมหาโพธิ์นี้เป็นที่นับถือบูชากราบไหว้ ของราษฎรในท้องถิ่นและต่างท้องถิ่นที่มีการจัดงานนมัสการเป็นประจำทุกปี



ดอกปึก หรือภาคเหนือเรียกว่า กาชะลอง กาดสะลอง ภาคกลางเรียกปึก ภาษากะเหรี่ยง (กาญจนบุรี) เรียกว่า เด็กดองไห้

ลักษณะทั่วไป เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ลำต้นสูงประมาณ ๑๐-๒๐ เมตร เปลือกลำต้นสีเทาขรุขระ ใบออกเป็นช่อ ลักษณะใบกลมรี ขอบ ใบเรียบโคนใบมน ใต้ใบเห็นเส้นใบชัดเจน ดอกออกเป็นช่อตั้งตรง ลักษณะเป็นท่อยาวประมาณ ๒-๓ นิ้ว สีขาวปนเหลืองขนาด ๒ เซนติเมตร ปลายกลีบ ดอกเป็นแฉก ๕ แฉก ตรงกลางดอกมีเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียติดอยู่ด้านใน กลีบปากท่อ ผลมีลักษณะเป็นฝักแบน ภายในมีเมล็ดลักษณะแบนขยายพันธุ์โดยการเพาะเมล็ดและการปักชำ เหมาะที่จะปลูกในพื้นที่ที่มีดินร่วนซุย แสงแดดจัดหรือกลางแจ้งมีถิ่นกำเนิดในประเทศไทยและประเทศพม่า



สีประจำจังหวัด คือสีแดงเหลือง

ธงประจำจังหวัดปราจีนบุรี ขนาดพื้นธงกว้าง ๑.๕๐ เมตร ยาว ๒.๒๕ เมตร ลักษณะพื้นธงตอนต้นมีพื้นสีแดงซึ่งกำหนดเป็นสีประจำภาค ๒ กว้าง/ ยาวด้านละ ๑.๕๐ เมตร มีรูปต้นโพธิ์อยู่ในกรอบวงกลมเส้นผ่าน ศูนย์กลาง ๘๕ เซนติเมตร สำหรับพื้นที่ธงที่เหลือเป็นสีเหลือง

๑.๒.ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดปราจีนบุรี ตั้งอยู่ภาคตะวันออกของประเทศ อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ ๑๓ องศา ๓๙ ลิปดา ถึง ๑๔ องศา ๒๗ ลิปดาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ ๑๐๒ องศา ๐๗ ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๑๓๖ กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข ๓๓ และหมายเลข ๓๐๔ ใช้เวลาเดินทางเพียง ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที เป็นจุดเชื่อมโยง การคมนาคมจากกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และราชอาณาจักร กัมพูชาในรัศมี ๑๐๐ กิโลเมตร

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์(Vision) จังหวัดปราจีนบุรี

“สังคมคุณภาพ เมืองสุขภาพกายและใจที่ดี อุตสาหกรรมสีเขียว ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรปลอดภัย เมืองสมุนไพรต้นแบบ”

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- (๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด(GPP)ด้านอุตสาหกรรม
- (๒) จำนวนสถานประกอบการที่พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูง
- (๓) ร้อยละเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- (๔) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
- (๕) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด(GPP) ด้านการเกษตร
- (๖) ร้อยละของจำนวนผู้ได้รับใบรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์
- (๗) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพิ่มขึ้น
- (๘) จำนวนสถานบริการสาธารณสุข ซึ่งจัดบริการแพทย์แผนไทยครบวงจร
- (๙) ระบบความสำเร็จการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนา ๕ ด้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

- วัตถุประสงค์

๑. ยกระดับสถานประกอบการและพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมให้มีความปลอดภัยบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีระบบ

- แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม
๒. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานมีความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓. ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสีเขียวบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม
๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

- วัตถุประสงค์

เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องให้เป็นที่รู้จักและสร้างรายได้ให้แก่จังหวัด

เพิ่มขึ้น

- แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยเพื่อรองรับการ
๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวเพื่อ
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีไทย อัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มศักยภาพการผลิต การตลาด สินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม

- วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง ผลผลิตและผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ ได้มาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาด

- แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานการเกษตร
๒. พัฒนาศักยภาพกำลังคนและส่งเสริมภาคการเกษตรสมัยใหม่ด้วยเทคโนโลยีและ
๓. สร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาด เกษตรปลอดภัย เกษตร
๔. เสริมสร้างเกษตรวิถีตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและความเข้มแข็งให้สถาบัน"

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาและสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์สมุนไพรอย่างครบวงจรและยกระดับการให้บริการสุขภาพด้านการแพทย์แผนไทยตามมาตรฐาน

- วัตถุประสงค์

เพื่อยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและการแพทย์แผนไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศสู่ระดับสากล

- แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพร ผลิตภัณฑ์สมุนไพรสู่ตลาด
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา วิจัย การพัฒนาด้านสมุนไพร
๓. สร้างมูลค่าในกระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพร
๔. ยกระดับการบริการสุขภาพด้านแพทย์แผนไทยให้มีมาตรฐานและครบวงจร

ประเด็นพัฒนาที่ ๕ ส่งเสริมการพัฒนาสังคมและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพ

- วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างสังคมที่มีคุณภาพ ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี และประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์

๒. เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมให้มีความยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) เสริมสร้าง สังคม มั่นคง ปลอดภัย ปลอดภัยโรค
- ๒) เสริมสร้างสังคมแห่งความสุขภายใต้วิถีแบบเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) สร้างสังคมแห่งนวัตกรรมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๔) ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ท้องถิ่น
- ๕) สร้างเสริมการอนุรักษ์และฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
- ๖) รักษามาตรฐานคุณภาพน้ำและอากาศไม่ให้ต่ำกว่าที่กำหนด

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปราจีนบุรี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์การพัฒนา (Vision)

“ยกระดับคุณภาพชีวิต รักษาสิ่งแวดล้อม พร้อมพัฒนาทุนสังคม
ให้ประชาชนเข้มแข็ง ส่งเสริมแหล่งเศรษฐกิจชุมชน ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
เกษตรและอุตสาหกรรมก้าวหน้า ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี”

พันธกิจ (Mission)

- (๑) ปฏิบัติภารกิจตามกฎหมายให้บรรลุผล และสนองนโยบายของรัฐบาลในทุกมิติโดยยึด ความต้องการ และความจำเป็นของประชาชนเป็นหลัก
- (๒) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม การเกษตร การดำเนินการด้านสังคมและการศึกษาให้เกิดความเท่าเทียม การจัดการสิ่งแวดล้อมและ ระบบการเพื่อความเป็นเมืองน่าอยู่
- (๓) ส่งเสริมและรักษาคุณภาพการท่องเที่ยว เชิงนิเวศและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เกิดผลอย่างยั่งยืน
- (๔) พัฒนาความสามารถในด้านการเกษตรกรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแพทย์แผนไทยและสมุนไพรให้มีมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทุนทางสังคม และชุมชนให้เข้มแข็ง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรและอุตสาหกรรม

ก้าวหน้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคนให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

ประเด็นการพัฒนา ๔ ด้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทุนทางสังคม และชุมชนให้เข้มแข็ง

- วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างเสริมสังคมให้มีคุณภาพ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนสนับสนุนบริการสาธารณสุข และบริการพื้นฐานสาธาณูปโภคเพื่อบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง สืบสาน รักษาต่อดมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ศิลปะ และจารีตประเพณี

- แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธาณูปโภค สาธาณูปการ
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมการเข้าถึงบริการสาธารณสุข
๓. รณรงค์ ป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. พัฒนาเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีวัฒนธรรม ประเพณี และส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้
๕. ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
๖. นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- วัตถุประสงค์

เพื่อการสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเฝ้าระวัง และกระตุ้นจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

- แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและกระตุ้นจิตสำนึกใส่ใจสิ่งแวดล้อม
๒. สนับสนุนเครือข่ายและส่งเสริมกิจกรรมเฝ้าระวังแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะครัวเรือน และรณรงค์การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. รณรงค์เฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมและสร้างความตระหนักการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น
๕. นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจและชุมชนการท่องเที่ยวชุมชน

- วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว การผลิตสินค้าเกษตรอย่างปลอดภัย และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความเข้มแข็งกลุ่มอาชีพวิสาหกิจชุมชน

- แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมกิจกรรม และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมการกระตุ้นเศรษฐกิจ และพัฒนาการตลาดสำหรับสินค้าการเกษตรและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมการลดใช้สารเคมีและสนับสนุนการใช้ปุ๋ยชีวภาพในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
๔. สนับสนุนกิจกรรมร่วมระหว่างสถานประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาคนให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

- วัตถุประสงค์

เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เหมาะกับการเป็นพลเมือง ดีของสังคม

- แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ส่งเสริมภาคพลเมืองและประชาสังคม ให้มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของชุมชนในทุกระดับ
๓. นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง

**“ รอบเมืองน่าอยู่ ความรู้คู่คุณธรรม
ก้าวไกลสู่เกษตรกรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง ”**

๒.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเมืองน่าอยู่
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความรู้คู่คุณธรรม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านก้าวไกลสู่เกษตรกรรม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต สภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีและสุขภาพอนามัยที่ดี สร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๒. มุ่งการพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ ให้มีความรู้พื้นฐานที่เข้มแข็ง เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา ดำเนินการให้เป็นรูปธรรม ด้านศีลธรรมและจริยธรรม ในการดำรงชีวิตประจำวันให้เป็นไปด้วยความสงบสุข
๓. มุ่งส่งเสริมการเกษตร การผลิตที่มีประสิทธิภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่มาตรฐาน การพัฒนาองค์ความรู้และสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจรากหญ้า
๔. เสริมสร้างศักยภาพชุมชน นำไปสู่ชุมชนเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ สร้างภูมิคุ้มกันที่เหมาะสม นำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการ ร้อยละ ๘๐
- ๒) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ ๕
- ๓) ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
- ๔) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน
- ๕) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
- ๖) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
- ๗) ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ร้อยละ ๖๐ อยู่อย่างสงบสุข
- ๘) การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ สูงร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- ๑) ด้านการได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- ๒) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
- ๓) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- ๔) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข
- ๕) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะครบครัน ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อสุขภาพที่ดี และคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้คู่คุณธรรม ศีลธรรมและจริยธรรม การพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ให้มีความรู้พื้นฐานที่เข้มแข็ง เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งในครอบครัว สถาบัน ศาสนาและสถานบันการศึกษา
๓. เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป การจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร เพื่อเพิ่มรายได้
๔. เพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ มีการพัฒนาที่มั่นคง ยั่งยืน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาเมืองน่าอยู่

มุ่งเน้นที่อยู่อาศัยที่สะอาดสวยงาม เป็นระเบียบ
เมืองและสิ่งแวดล้อมที่ดี ประชาชนมีคุณภาพ
ชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง มีสุขภาวะภายใต้การ
บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมีความมั่นคงในกา

ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น
เพื่อตอบสนองต่อปัญหาและความ
ต้องการของประชาชน

๒. ความรู้คู่คุณธรรม

มุ่งเน้นการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมอย่าง
ต่อเนื่อง ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาท
ครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา
การพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ให้
มีความรู้พื้นฐานที่เข้มแข็ง เกิดการเรียนรู้อย่าง

NPK SAO-Positioning

ขับเคลื่อนนโยบายผู้บริหาร ในการ

๓. ก้าวไกลสู่เกษตรกรรม

มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูปที่มี
คุณภาพ นำไปสู่มาตรฐานและความปลอดภัยโดยสร้าง
เชื่อมโยงไปสู่เชิงพาณิชย์ โดยการเพิ่มคุณภาพและ

๔. น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง

มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพชุมชน นำไปสู่ชุมชน
เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ โดยการส่งเสริมให้
ประชาชนมีงานทำ มีรายได้ที่มั่นคง เพียงพอต่อการ
ดำรงชีพ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน
พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้าน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ SWOT Analysis ด้านเศรษฐกิจ

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- มีผลผลิตทางการเกษตรที่ติดต่อกันทั้งปี
- ส่งเสริมให้ชุมชนจัดทำบัญชีครัวเรือน
- ส่งเสริมให้ประกอบอาชีพเสริมที่ใช้ต้นทุนต่ำ
- ส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้มีรายได้ที่ยั่งยืน
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิต

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ปัญหาการว่างงานในชุมชนมีจำนวนมาก
- ปัจจุบันมีค่าครองชีพที่สูง แต่มีค่าแรงที่ต่ำ
- ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- รัฐบาลมีงบประมาณที่ช่วยเหลือประชาชนที่ยากไร้มากขึ้น
- องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีแผนงาน/โครงการต่างๆ ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อที่จะช่วยเหลือประชาชนให้มากยิ่งขึ้น
- หากองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางมากยิ่งขึ้น ก็จะใช้งบประมาณในการแก้ไขปัญหาของประชาชนมากยิ่งขึ้น

๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

- องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีงบประมาณจำกัดในด้านการส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนในชุมชน
- ชุมชนขาดการเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจที่ดี
- กลุ่มอาชีพในชุมชนขาดการพัฒนาทางด้านการเงินทุน และแหล่งตลาดที่จะจำหน่ายสินค้า

การวิเคราะห์ SWOT Analysis ด้านสังคม

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- มีองค์กรและความร่วมมืออย่างเข้มแข็งของเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม
- มีความมั่นคงและเข้มแข็งในการคงอยู่ของวิถีชีวิต
- ชุมชนตำบลรอบเมือง มีภูมิปัญญาและปราชญ์ท้องถิ่นจำนวนมากหลากหลายสาขา
- องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง มีการช่วยเหลือปัญหาด้านสังคมแก่ชุมชน
- สังคมผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ได้รับการช่วยเหลือจากองค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ชุมชนตำบลรอบเมืองยังมีระดับความรุนแรงของปัญหาเด็ก เยาวชนและผู้สูงอายุที่เป็นภาระพึ่งพิงทางสังคม
- ขาดการสร้างความรู้ ความเข้าใจและจิตสำนึกแก่ประชาชนในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การทำงานจากทุกภาคส่วนยังขาดการบูรณาการ

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- กระแสความตื่นตัวในการดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน
- แนวทางการพัฒนาประเทศที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- นโยบายของกระทรวงวัฒนธรรมในการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม

๔) ข้อยกี่ยว (T : Threat)

- สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุต่อวัยทำงานและเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- การไหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติ
- อัตราการเพิ่มขึ้นของโรคระบาดในหลายประเทศทั่วโลก

การวิเคราะห์ SWOT Analysis ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ชุมชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- จัดทำโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมของชุมชน
- กำจัดผักตบชวาและสิ่งปฏิกูลที่กีดขวางทางน้ำในชุมชน
- ปัญหาเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนมีน้อย
- ประชาชนในชุมชนตระหนักถึงการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ขาดการสร้างความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกแก่ประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ขาดการบูรณาการการทำงานจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- ประชาชนขาดความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้องและเหมาะสม

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน เข้ามาบูรณาการในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- รัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมให้ชุมชนปลูกต้นไม้ในชุมชนให้มากขึ้น

๔) ข้อยกี่ยว (T : Threat)

- ประชาชนในชุมชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนไม่ได้รับการดูแลรักษาที่ดี
- ประชาชนในชุมชนได้รับผลกระทบจากการไม่รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมือง น่ายู่ ๑. ด้านโครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้าสาธารณะ - ที่สาธารณะ	- ไฟฟ้าสาธารณะและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขต อบต.	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่ เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๒. ด้าน สาธารณสุข	๑) มีการระบาดของ โรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ ๒) ประชาชนใน พื้นที่ป่วยเป็นโรค เรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความ ดัน	-สาธารณสุข ชุมชน	- ประชาชนกลุ่ม เสี่ยงและผู้ป่วย -ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ
	๓) ปริมาณขยะ และน้ำเสียเพิ่ม มากขึ้น		- ในเขต อบต.	- ปริมาณขยะและน้ำเสียถูกกำจัดให้ หมดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชน บริโภคอาหารที่ ปลอดภัย		- ประชาชนใน เขตอบต.	- ประชาชนทราบและสามารถเลือก บริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
๓.ด้านสังคม	๕) ประชาชนใน พื้นที่บางรายมีที่ อยู่อาศัยไม่มั่นคง แข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนใน พื้นที่ที่ได้รับ ความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคง แข็งแรง
	๖) มีการขยายตัว ของประชากรเพิ่ม มากขึ้นทำให้เกิด การขยายตัวของ อาคารบ้านเรือน ทำให้เกิดเป็น ชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน การพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อไม่เกิด ปัญหาจากการก่อสร้างอาคาร
	ประชาชนบาง ครัวเรือนบริโภค- บริโภคน้ำที่ยังไม่ สะอาดและมี สิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ ไม่ได้คุณภาพ มี ตะกอน	- การอุปโภค- บริโภค	- ประชาชนใน เขตอบต.	- ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาดถูก สุขลักษณะ

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่าย และปริมาณ ของปัญหา/ ความ ต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความ คาดหวังและ แนวโน้ม อนาคต
๓.ด้าน สังคม (ต่อ)	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูง กว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมใน ชุมชน	- เด็กนักเรียน ในเขต อบต.	- มีสื่อการ เรียนการ สอนที่ พอเพียง เด็กนักเรียน ได้รับการ ศึกษาที่สูงขึ้น มี งบประมาณ ในการศึกษา เล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและ เด็กในเขตอบต.	- ผู้สูงอายุ และเด็ก ได้รับการ ดูแลที่ดี
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการใน เขต อบต.	- ผู้พิการ ได้รับความ ช่วยเหลือใน การดำรงชีวิต และทั่วถึง
๔.ด้าน การเมือง การบริหาร	๑)ประชาชนยังไม่มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย การเมืองท้องถิ่น ๒)การเมืองระดับประเทศยังไม่มีคความแน่นอนทำให้ การเมืองระดับท้องถิ่น ไม่มีความชัดเจนด้าน นโยบาย	-ประชาชน ในชุมชน -กฎหมาย ด้าน การเมือง ท้องถิ่น	-ประชาชนใน เขตตำบลรอบ เมือง	-ให้ความรู้ ความเข้าใจ กับประชาชน ในเรื่อง กฎหมายด้าน การเมือง การเลือกตั้ง

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวัง และ แนวโน้ม อนาคต
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ความรู้คู่คุณธรรม ๑. ด้านการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	-ประชาชนมีความสนใจ เรื่องการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น น้อยลง	-ประชาชนในตำบล รอบเมือง	-ประชาชนใน ตำบลรอบเมือง	-รณรงค์ให้ ประชาชนเห็น ความสำคัญของ ศาสนา , ศิลปวัฒนธรรม , จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ก้าวไกลสู่ เกษตรกรรม ๑. ด้านเศรษฐกิจ	-ในชุมชนขาดศูนย์การ เรียนรู้ด้านการ เกษตรกรรม	-ศูนย์การเรียนรู้ด้าน การเกษตรกรรม	เกษตรกร, เด็ก และเยาวชน รวมทั้งประชาชน ในตำบลรอบเมือง	จัดตั้งศูนย์การ เรียนรู้เพื่อให้ ความรู้ด้าน เกษตรกรรมต่างๆ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ น้อมนำเศรษฐกิจ พอเพียง ๑. ด้านเศรษฐกิจ	-ในชุมชนขาดแหล่ง เรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ พอเพียง -ประชาชนไม่น้อมนำ หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้	-แหล่งเรียนรู้ด้าน เศรษฐกิจพอเพียง	-ประชาชนใน ชุมชนตำบลรอบ เมือง	-จัดหาแหล่ง เรียนรู้ด้าน เศรษฐกิจพอเพียง ไว้ในชุมชนเพื่อให้ ประชาชนใน ชุมชนได้ศึกษา เรียนรู้

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาเมืองน่าอยู่	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	อบต.รอบเมือง
			แผนงานการรักษาความสงบเรียบร้อย	สำนักปลัด	อบต.รอบเมือง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด	อบต.รอบเมือง
			แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	อบต.รอบเมือง
			แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	อบต.รอบเมือง
			แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	อบต.รอบเมือง
		เศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	อบต.รอบเมือง
		การดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	อบต.รอบเมือง
๒	ความรู้คู่คุณธรรม	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	อบต.รอบเมือง
			การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด	อบต.รอบเมือง
๓	ก้าวไกลสู่เกษตรกรรม	เศรษฐกิจ	แผนงานเกษตร	สำนักปลัด	อบต.รอบเมือง
๔	น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	อบต.รอบเมือง
รวม	๔	๔	๑๑	-	-

หมายเหตุ : ๑. ยุทธศาสตร์ ให้ลงยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑ ยุทธศาสตร์ อาจจะมีหลายด้าน หลายแผนงานก็ได้ และหน่วยงานรับผิดชอบหลัก/หน่วยงานสนับสนุน มีหลายหน่วยงานตามความเป็นจริงได้

๒. ด้าน ให้ลงด้าน ตามรูปแบบและรายการจำแนกประเภทรายรับ-รายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม เป็นต้น

๓. แผนงาน ให้ลงแผนงานตามรูปแบบและรายการจำแนกประเภทรายรับ-รายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๒๐ (๓)	
	(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	(๒)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนาประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Therats (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชา รัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๑. การสรุปสถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อย ต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไป ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัด จำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั้นเองว่าเป็นไปตามที่ ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลัก ประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนด ไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิง ปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปีไป ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอา เทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการใน พื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจ หน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการ ต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตาม วัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการ ปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติ ราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับ ส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิง คุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำ โครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไข ปัญหาความยากจน หลักปรัชญา	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	๕
๕.๗ โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	๕
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลัก ประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	๕
๕.๙ งบประมาณมี ความสอดคล้องกับ เป้าหมาย(ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	๕
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการ งบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	๕

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่ได้รับ (การคาดการณ์ ค่าที่จะได้รับ)	(๕)	๕
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	๕

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓

โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

- แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์
- แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

-๑๖๘-

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

- แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
- แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของ

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นใน

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
